

När **Stefan Holgersson** med sin hund **Archie** i våras lyckades bärga den eftertraktade titeln IPO3 så gick det som ett sus genom Boxersverige – vi hade fått vår första riktigt framgångsrika IPO-hund! Jättekul tyckte vi på Boxerbladets redaktion, men hann tyvärr inte intervju dem innan sommaren utan valde istället att planera reportaget till hösten. Under tiden hann Stefan och Archie med att vinna Boxerklubbens första rasmästerskap i IPO och BSL samt lägga BSL3 till sin titelsamling, så nu är det verkligen på tiden med en närmare presentation av detta duktiga ekipage - eller som det skulle ha hetat i Hollywood:

Boxerbladet proudly presents - Stefan and Archie

av AnnaP

[”filmstjärnebild” på S & A]

Då Stefan är uppväxt med boxer så var rasvalet en självklarhet när det 1999 var dags att skaffa den första egna hunden, och boxerpojken **Picasso** (Bol’s Walking Agent) välkomnades som ny medlem i familjen Holgersson. Ett par genomgångna hundkurser satte rejäl fart på Stefans träningsintresse, men när Picasso röntgades vid ett års ålder visade det sig tyvärr att han hade pålagringar på båda knäna. Stefan valde att inte träna vidare med sin vän utan började istället leta efter ytterligare en hund. Ännu fanns inga tankar på IPO eller skyddsarbete, utan det var mer en slump som år 2001 förde Stefan till valplådan där **Archie** (Jipotimas Tiberius) som liten valp befann sig i ett ständigt kravlande mot matskålen.

”Jag fastnade för honom på grund av hans beteende vid matskålen och hans allmänna attityd. Först och främst så var han ständigt hungrig!” berättar Stefan. Picasso var något av en matvägrare och Stefan hade tidigt insett värdet av en hund som var beredd att arbeta för en godbit. Archie kröp målmedvetet under de andra valparna för att nå fram till den åtråvärda matskålen, vilket hans blivande husse såg som något mycket positivt. Givetvis spelade även andra egenskaper in, såsom gott självförtroende och en valp som tog för sig utan att trycka ner andra.

Archie flyttade hem till Stefan i Bromma, blev kompis med Picasso och växte upp till en trevlig och energisk ung hund. Träningen påbörjades hos **Mia Dunder** i Uppsala, där även **Barbro Haglund** tränade med Archies syster **Livia**. Även här upplevde Stefan hundträningen som mycket givande och träningsintresset växte sig allt starkare. När han fick höra att den framgångsrika IPO-gruppen Team Stockholm skulle ge en unghundskurs i spår och lydnad på SBK Stockholmsavdelningen, var Stefan inte sen att anmäla sig. Denna kurs gav mersmak och han blev kvar hos Team Stockholm, som en av medlemmarna i deras träningsgrupp. Året var nu 2003 och några planer på IPO fanns överhuvudtaget inte, utan Stefan hade tvärtom tidigt bestämt sig för att *inte* köra skyddsarbete utan koncentrera sig på IPO-gruppens spår och lydnad. Men allt blir inte som man tänkt sig och efter ett drygt halvår tilltog Stefans nyfikenhet på skyddet, som han kom på sig själv med att tycka verka rätt roligt. Resten av gruppen var redan imponerade av den energiska och underfundiga Archie och givetvis intresserade av att testa vad boxern gick för.

Under kunnig handledning i Team Stockholm utvecklades Stefan och Archie till ett fullfjädrat IPO-ekipage, något som Stefan inte riktigt hade förväntat sig. *”När jag väl hade bestämt mig för att köra IPO så var drömmen att uppnå titeln IPO-I, men det tvivlade jag faktiskt på att vi någonsin skulle klara av. Jag tyckte att det verkade så svårt och ouppnåeligt. Sen när vi*

klarat IPO-I så kändes "tvåan" lika omöjlig. Att vi sedan skulle stå här som IPO-III, det var inget jag ens hade vågat drömma om från början."

Boxermästare i IPO och BSL

På sex tävlingar i IPO och BSL nådde Stefan under våren 2006 fram till IPO3 och på Boxerklubbens rasmästerskap under hösten samma år erhöll Archie även titeln BSL3 och blev rasmästare i både IPO och BSL i Boxerklubbens första IPO-mästerskap någonsin.

Som beskrivs i den närliggande artikeln om IPO-hunden så omfattar den internationella provningsordningen tre grupper (spår, lydnad och skydds) där vardera gruppen kan ge högst 100p. Den maximala slutpoängen är således 300. På rasmästerskapet erhöll Archie 72p på spåret, vilket är under hans förmåga om man ser till tidigare tävlingar där den bästa insatsen hittills är IPO-I med 98p. Lydnaden gick däremot mycket bra och Archie fick 91p för tredje tävlingen i rad - ett resultat som vilken IPO-förare som helst skulle vara stolt över! För skyddsarbetet fick Archie 80p, främst beroende på att han inte ronderade ordentligt och därmed förlorade ett antal poäng.

Rasmästerskapet var ett mycket lyckat arrangemang, där Rottweilerklubben stod som värd. Stefan och Archie blev bästa BSL-ekipage av samtliga deltagare och i IPO fick de endast se sig besegrade av VM-ekipaget **Fredrik Bjurklint** med rottweilertiken Masati's Nora.

Som en parentes kan vi här lyfta förhoppningen att det även nästa år kommer att anordnas ett rasmästerskap i IPO/BSL för boxer, och allra roligast vore förstås om det kunde ske samtidigt som vårt vanliga Boxer-SM.

Boxerhistoria skrivs

Genom dessa banbrytande insatser har Archie och Stefan skrivit in sig i Boxerklubbens historia, något som Stefan blygsamt kommenterar med *"Det är ju inget man tänker på själv... men när du säger det, så visst blir man glad!"*

Mindre blygsam är Stefans mentor och Team Stockholms grundare, **Kia Sinkkonen**. Hennes belåtenhet över Stefans utveckling går inte att ta miste på och på temat rå-men-hjärtlig skojar och hon resten av gruppen om Stefans första tid i teamet. *"Archie är mentalt stark och inte helt enkel att hantera. Om inte Stefan går in med auktoritet och pondus så tycker Archie att han kan bättre själv. I början klev Archie in på planen med världens hållning och tycktes säga "Domaren är på plats – bra! Och där har vi publiken! Husse, ska du med? Nu kör jag!" Men sedan lärde han sig, mycket med Jontes hjälp, att det är Stefan som styr och att inget händer om inte han är med."*

En hund med egna funderingar

På frågan om Archies fördelar, nämner Stefan egenskaper som positiv, arbetsvillig, lättmotiverad, tålig och robust. En stabil hund utan rädslor. *"Lydnaden är kanske inte så jätterolig, men fungerar bra, och han gillar att spåra. Men roligast av allt är förstås skyddet, då är han i sitt esse och tycker egentligen inte att han behöver mig."*

Angående Archies eventuella nackdelar vill Stefan nämna att han har fått arbeta mycket med att få fram ett fast och bra gripande i skyddet och även i apporteringen, samt att arbetsförmågan sjunker rejält med stigande värme. *"Han tycker arbetet är så roligt och anstränger sig verkligen för att göra sitt bästa, men när det är över 25 grader ute så blir det*

svårt och vid 30 grader fungerar det inte alls. Då har vi t.o.m. tvingats bryta en spårtävling, eftersom det var fysiologiskt omöjligt att fortsätta.”

Stefan fortsätter: ”Både gripandet och värmekänsligheten är väl typiska för boxern. Gripandet går att träna och kyla går att skydda sig mot, men värmen är svår att hantera.”

I träningsgruppen anses Archie som mycket envis, stresstålig och lite egen. Han har mycket lätt att lära sig olika moment, men tar gärna genvägar när han tycker det är lämpligt.

”Envisheten och stresståligheten kan vara både en fördel och nackdel. Att använda sig av stress som turboladdning är inte att tänka på, det fungerar bättre på schäfer och belgare. Men den stora fördelen är att han är väldigt lätt att träna om ifall något i träningen har blivit fel.” Med ett skratt tillägger Stefan ”En mycket bra egenskap med tanke på att han är min första tävlingshund och jag säkert har gjort en rad misstag. Men han är väldigt förlåtande mot misstag i träningen, han bara skakar av sig och kör vidare. När jag jämför med andra hundar så tycker jag att han är en mycket okomplicerad hund.”

Vad tycker då Archie om Stefan? ”Jag tror att han ser oss som jämlingar. Så det gäller att jag ser till att jag också får vara med när vi ska göra saker. Annars kliver han i väg på egen hand.”

När deltagarna i Team Stockholm tillfrågas om Archies kvaliteter säger de att han inte är som andra hundar, vilket ibland försvårar planeringen av träningen. ”Han har egna funderingar och tänker, ofta i ett par steg före oss. Många gånger har vi funderat över hur han tänker och varför han hittar på saker. Vi har lärt oss att det måste vara otroligt varierat i träningen, för annars listar han ut det och då är han genast steget före. Boxern är inte enkel, men mycket intressant!”

Att undvika skador

Hundar i skyddsarbete drabbas ofta av skador på grund av de stora fysiska påfrestningarna, men Archie har varit relativt förskonad från sådana problem. En viktig orsak är säkert gruppens målmedvetna strategi kring uppvärmning, stretching och regelbundna kontroller av framför allt ryggen. En gång hade en kota i ryggen hamnat snett efter det att han brakat in i A-hindret på Belgarmästerskapen. Han behandlades bl.a. med laser och problemet är nu helt borta. En annan gång medförde ett noggrant spårarbete en sticka i ögat och en skadad hornhinna. Stefan är dock medveten om riskerna och vill inte utsätta sin vän för onödiga risker: ”Jag är helt beredd på att träna annorlunda när Archie blir äldre, för att hålla honom frisk. Framför allt är det skyddsträningen som får ske mer sällan när den dagen kommer.”

Stefan berättar att han har funderat även på de svenska bruksgrenarna, när Archie har blivit för gammal för skyddsarbetet. Men det är inget som kommer att ske så länge de är aktiva i IPO: ”Jag vill inte börja trassla med nya moment nu när han fungerar så bra. Jag är rädd om det vi har byggt upp och vill inte riskera att han blandar ihop övningarna och gör fel i något moment. Det är bättre att ta till vara det som är nu och att hålla igång de tre grenarna i IPO tar redan nu väldigt mycket tid.”

Tävlingsnerver

Det är ingen tvekan om att Stefan tycker det är roligt att tävla och han ger inte intryck av att ha så mycket nerver. Han tillstår dock att han ofta blir nervös. ”Ibland när man står där så undrar man varför man ger sig in i detta. Förr var jag alltid mest nervös inför lydningen, men nu är spåret värst eftersom man inte kan påverka uppgiften utan måste låta hunden lösa det själv. Jag vet ju att han klarar det, men vill ändå så gärna vara med och hjälpa till.”

Stefans finfina och jämna lydnadsresultat har givetvis gjort att nervositeten inför lydnadsmomentet har minskat betydligt. *”Lydnaden har jag blivit mindre nervös för på sistone. Svårast är att göra det på samma sätt varje gång så att man inte konstnar till det som förare, utan att man gör det man har tränat på och är fokuserad.”*

I skyddet är det lätt att bli nervös inför rondering på nya platser. Archie är väldigt het på gröten och skulle nog helst vilja rationalisera bort ronderingen och gå på figuranten direkt. *”Det gäller att ha Archie riktigt laddat så att han har ett bra grepp och bra bett, samtidigt som man måste ha kontroll på honom. Det är inte svårt att få honom att släppa, men han vill gärna gena i ronderingen. Fast det är inte unikt för Archie, utan gäller många hundar.”*

Erfaren träningsgrupp

I Team Stockholm finns flera olika raser. Förutom vår hjälte Archie finns där malenois, schäfer och rottweiler, samt de ovanligare IPO-raserna rhodesian ridgeback, border collie och douge de bordeaux. Stefan tycker att det är en styrka att gruppen består av olika raser och är tacksam och glad över att få vara en av medlemmarna i teamet. *”Hade jag inte kommit med i Team Stockholm så hade jag aldrig kommit så här långt. Träningsgruppen är allt och det är inte bara Kia utan även de andra som stöttar till 100 %. Vår figurant **Kristoffer Andersson** har lagt ner mycket tid på Archies skyddsarbete och alla i gruppen har stor delaktighet i varandras framgångar.”*

Det är lätt att förstå och hålla med om vikten av bra träningskamrater. Det är förhållandevis lätt att lära sig olika moment, men betydligt svårare att få en helhet, så att det blir rätt balans på varje ekipage. Här krävs både skicklighet och erfarenhet, där de som besitter dessa egenskaper är guld värda. Ett gott exempel på det är **John Eklöf** från Mälarö som anslöt till Team Stockholm 2005. Jonte är känd för sina mångfaldiga guldmedaljer i VM, NM och SM och ett enormt kunnande kring träning av lydnadshundar. Stefan berättar om Jontes intåg i träningen *”Alla i gruppen hade bra moment, men sen Jonte kom... oj,oj, oj, det är på en helt annan nivå! Att få ihop momenten till en helhet så att man kan köra programmet oavsett vad som händer – allt har blivit så otroligt mycket bättre!”*

Det finns många IPO-grupper med tvivelaktiga metoder, men Stefan har haft turen att hamna i en grupp där man sätter hundarnas välbefinnande främst. Hur kommer man då med i ”rätt” IPO-grupp? Kia Sinkkonen vill gärna slå ett slag för BSL, dvs. tävling med IPO-spår/-lydnad. *”Det är en gren som borde vara mer populär, inte minst med tanke på hur svårt det är att komma med på svenskspåret. BSL är dessutom ett smart sätt att komma med i en bra IPO-grupp, för om ett ekipage presterar omkring 96p på spåret och lydnaden - vem vill inte ta in det ekipaget i sin grupp och köra skydds med dem?”*

Framtida mål

Nu när Stefan tillsammans med Archie har nått längre än vad han någonsin vågade drömma om i början, hur ser den fortsatta målsättningen ut?

”Nu när har vi gjort den tunga grundträningen och kan alla moment, så vill vi visa det även på tävling. Vi strävar efter att behålla det vi har uppnått, framför allt inom lydnaden, och sedan att arbeta för högre poäng i spår och skyddsarbetet. De som kan det här säger att hundarna brukar vara som bäst ungefär vid sju års ålder, så jag tror att det kan finnas lite mer att ta av.”

Och visst är det payback-time för Stefan och Archie. Efter lång och målmedveten träning 3-4 dagar i veckan så har de nu kommit upp på ett krön där det gäller att slipa på detaljerna för att nå det där lilla extra. Stabiliteten tycks redan vara ett faktum, av sex genomförda IPO3 tävlingar är de godkända i fem (i den sjätte bröts spåret p.g.a. värmen), vilket är ett mycket bra resultat. Och tre tävlingar på raken med 91-poängslydnad – det talar sitt tydliga språk.

För att få en mindre blygsam tolkning av Stefans och Archies möjligheter så frågar vi efter Kias åsikt i frågan. Hennes snabba svar är att ekipaget kan gå hur långt som helst och att de bör sikta på SM. *”Visst har de en del att fila på och sen är det ju så att den här världen inte alltid är rättvis, med många domare som endast har schäfer som grundmall. Men Archie är fortfarande en rätt ung hund med många bra år framför sig.”*

Kia fortsätter: *”Lydnaden är jättebra, men ska bli ännu bättre. De ligger på 91p nu, men ska upp mellan 95 och 100, dvs. den riktigt avancerade nivån. Att Stefan ska få 96p i framtiden är helt översködligt. På spåret har de haft en svacka efter för mycket träning. Han har sparat 97-98p och sedan fått en väldigt hög spårados, jag tror att det har blivit lite för mycket. Nu har han en viloperiod för att få upp suget igen. Det är en mycket duktig spårhund och 100p på spåret ska inte vara någon omöjlighet för honom. Sen har vi skyddet och det är inte lika enkelt eftersom det beror väldigt mycket på vilken figurant som används. Archie kräver en figurant som inte viker undan, ju större och tuffare de är desto bättre går han. Vi får vara nöjda om vi kommer upp i 90p här. Men sammantaget ska Archie kunna gå för 285p – och då kommer man till SM! Kvalpoängen är två resultat på 270p.”*

Ord och inga visor. Om Kias förväntningar på Archies tävlingskarriär stämmer, så har vi mycket att förvänta oss av detta ekipage!

Efterföljare till Archie?

På frågan om Stefans tankar inför nästa hund så tillstår han att även om inget är planerat, så funderar han en del på denna fråga. *”Nästa gång ska jag välja hund mer ifrån tävlingsbakgrund i stamtavlan. Nu är träning och tävling så viktigt för mig att jag vill vara säkrare än att bara dra en lott. Naturligtvis är hälsan oerhört viktig. Jag har haft två boxer och bara en har gått att träna med. Helt säkert kan man förstås aldrig vara, men jag vill i alla fall göra vad jag kan för att få rätt hund.”*

Här stannar Stefan upp och blir allvarlig. *”Jag blir lite ledsen ibland när man ser vad som avlas på, den ena lovande unghunden efter den andra, där man varken vet om de är friska eller vad de har i skallen. Det tycks bara vara stamtavla och utställningsmeriter som gäller. Man blir verkligen ledsen, boxern är en så fin hund och borde tas till vara bättre.”*

Stefan är redan nu klar över att även nästa hund ska bli en IPO-hund. *”Hade jag vetat vad jag vet idag så hade jag inte tränat på samma sätt som jag gjort nu under resans gång. Jag tror att grunden är positivitetsträning, men med nästa valp blir det mer målmedveten träning redan från början. Men en ny hund är en ny varelse och det är inte säkert att det är samma saker man kommer att få lägga tid på, vilket är en del av charmen. Det ska vara en utmaning.”*

Archie har inga valpar, men på en kanske lite ledande fråga säger Stefan att det förstås vore roligt med en valp efter sin duktiga och trevliga hund. *”Men Archie har tydligen ännu inte bedömts som intressant avelsmaterial. Han är lugn och trevlig, och har en så kallad ”av/på-knapp”. B på höfterna, inga knäproblem, hjärtat är ultraljudat och ok. Förutom några skador han har ådragit sig i träningen så har han varit frisk hela livet. Men hans pappa har PNP-*

varning och det är svårt att riktigt veta vad det betyder. Givetvis ska man vara ytterst försiktig med ärftliga sjukdomar och det är absolut bättre att avstå om man är osäker.”

Kloka ord! Det är ett stort ansvar att undvika sjukdomar i aveln. Men det är samtidigt oerhört viktigt att få in hundar med bevisad hög tävlingskvalitet i aveln. Som sällskapshund är de flesta boxer säkert rätt homogena, och det är först när man tränar på en avancerad nivå som de individuella skillnaderna framkommer mer tydligt. Det finns många egenskaper/brister som inte märks i vardagen, eller testas på MH och korning, utan avslöjas först när träningen/tävlingen kommer upp på en viss nivå. Med risk för att vara tjugig vill jag därför än en gång påpeka vikten av att ta in hundars brukbarhet som en viktig aspekt i aveln. Men självklart måste detta ske utan att åsidosätta hälsokvalitén.

Synpunkter om boxern

När vi ändå är inne på boxerns egenskaper så lämnar vi ordet till en av Stefans mentorer: Kia Sinkkonen, grundare av Team Stockholm, webbmaster på Brukswebben, tränat och tävlat framgångsrikt på elitnivå i skydd, spår, sök, rapport, IPO, BSL sedan 1968, samt idéspruta med tänkvärda åsikter om det mesta (fick man ta med sig en enda person till en öde ö och valde Kia så skulle man åtminstone aldrig ha tråkigt!).

”Jag har sett boxer under 40 års tid och det är verkligen synd att man inte jobbar mer med dem. Det finns en stor potential i rasen och de borde användas till annat än att springa vänstervarv. Det finns ju de som tränat/tävlat svenskskydd med boxer med stor framgång, men de hundarna har inte haft de korta näsorna som man ofta ser idag. Den korta näsan är bedrövlig och då tänker jag inte utseendemässigt utan funktionellt. Boxern skulle må bättre som hund om den hade en längre näsa, eftersom den då skulle fungera och andas bättre. Särskilt under sommartid när det är varmt ute. Det finns boxerekipage som varit tvungna att operera den korta näsan för att få bättre luftintag, så att de skall orka med bruksarbete. Det skulle också göra det lättare att köra skydd. När Archie tar ett bett i armen så går han in med underkäken och det betyder att han måste ha en helt annan angreppsteknik än t ex schäfer eller belgare. Han måste öppna hela skopan och lägga in armen och sedan klippa åt.

Boxern har mycket bra spårdrifter och är en klok hund. Den har mycket egna idéer, på gott och ont, men den ligger definitivt över medelhunden vad gäller intelligens.

Svenska Boxerklubben borde se till att det tränas och tävlas mer med rasen så att den får visa vad den har för medfödda egenskaper. Avel på enbart exteriöra betingelser gör ingen lycklig, utan de arbetsdugliga hundarna bör ges större betydelse i avelsarbetet. Många har ju tränat sök och spår med boxer och det har fungerat ypperligt. Boxerklubben borde stimulera hundägarna till mer bruksarbete genom att arrangera fler kurser och prova-på-helger i samtliga lokalområden.

Tyvär är det så att många som håller på med IPO och BSL lever i en fantasivärld där man tror att man kan mer än vad som är fallet. Det blir så tydligt när de kommer till tävling – om de nu överhuvudtaget kommer dit - och misslyckas. Medan Stefan går och presterar 91p lydnad två dagar i rad. Det är få förunnat att göra det en dag, men att göra det två dagar på raken – det är sann kvalitet! Han och Archie är ett exempel som boxerägare borde samlas och inspireras omkring. För att inspirera fler att träna rätt, att se - så här ska det se ut! Jag tror inte att många boxerägare vet hur t ex en riktigt bra lydnad ska se ut och här kan Stefan vara en god förebild. Det är så oerhört utvecklande att se sin egen ras i ett perfekt utförande. Man bör också visa upp ett spårarbete som går i olika terräng och underlag, så att man inte

fastnar i IPO-folkets välklippta gräsmattor där alla strån måste falla åt samma håll. En duktig IPO-hund ska klara alla underlag och all terränger, grus, gräs, asfalt, jord, skog.”

Att Kia sprudlar av idéer och kreativitet går inte att tvivla på. Innan vi skiljs åt så kommer hon på att Team Stockholm ska ge en julklapp till alla tävlingsintresserade boxervänner. Så håll utkik på Boxerklubbens hemsida till jul!

Slutligen

Hur gick det då med Picasso, Stefans första hund? Trots en illavarslande sjukdomsdiagnos är han vid liv idag, sju år gammal, och lever ett bra liv som familjehund. Stefan berättar: *”Picasso är trots sina besvär en glad hund med en stark personlighet. I förhållande till Archie ligger han mentalt ofta på andra sidan skalan, men han är mycket omtyckt för den han är. Eftersom han varit som en storebror till Archie sedan Archie flyttade hem till oss kan man kanske säga att han på sitt sätt har del i att Archie är som han är.”*

Jag är övertygad om att hela Boxerklubben instämmer i ett stort tack till Stefan och Archie för vad de har presterat och för att de är så fina ambassadörer för vår ras. **Stort tack och lycka till i fortsättningen!**

Tack också till Lothar Marunga och www.dogactionart.se/ för vänligheten att låna ut det fina bilderna på Archie från Rasmästerskapet i oktober!

Kort om IPO

IPO (Internationella prövningsordningen) är sedan 1995 ett officiellt prov i Sverige, med FCI som huvudman. IPO-reglerna motsvarar numera reglerna för BHP (BruksHundprov). Den stora skillnaden finns på kontinenten där IPO-provet alltid är en konkurrenstävling medan BHP främst arrangeras som meriteringsprov. Alla prov i Sverige genomförs dock i konkurrensform.

Alla tre provformerna (IPO, BHP, SchH) omfattar de tre grupperna spår, lydnad och skydds där vardera gruppen är värd högst 100 poäng. Den maximala slutpoängen är således 300.

Precis som för de svenska bruksgrenarna finns det tre olika svårighetsklasser. Klass 1 är lägst och klass 3 är högst och motsvarar närmast den svenska elitklassen.

Den stora skillnaden för den tävlande på ett svenskt bruksprov gentemot det internationella provet är att det inte finns någon tävlingsledare som dirigerar ekipaget. Istället ska den tävlande genomföra ett program efter ett fastställt schema. Varje delmoment startas på domarens anvisning, men ska i övrigt genomföras utan anvisningar.

Spår, klass I

I den lägsta klassen (I) är spåret ett förarspår som är 350-400 steg långt och 20 minuter gammalt, med två räta vinklar och två rapporter. Domaren går med på spåret i jämnhöjd med föraren och spåret delas i olika avsnitt med olika poängsummor för varje delsträcka. Det finns inget krav på att hunden ska komma runt hela spåret för att få poäng utan man arbetar hela tiden ihop poäng allt eftersom de olika delmomenten klaras ut. Huvudkriteriet är att hunden

arbetar med låg näsa, mitt i spårkärnan och har ett starkt spårintresse. Maximal tilldelning är 100p.

Lydnad, klass I

Varje moment har ett poängvärde som ställs mot det betyg som erhålles för utförandet. Även här kan hunden få poäng även om momentet inte utfördes enligt anvisningarna. Ett perfekt utfört program är värt 100p.

De moment som ingår i klass I är: Linförighet, Fritt följ, Sättande under gång, Läggande under gång med inkallning, Apportering, Hopp och apportering, Framåtsändande med läggande, och Platsliggning.

Medan ett ekipage utför sitt lydnadsprogram ligger en annan hund plats inom samma område. Det är således två hundar på planen samtidigt. Skottprov genomförs under Fritt följ. Viktig i bedömningen är ett högt tempo, arbetsglädje och precision.

Skyddsarbete, klass I

Precis som lydnad och spår så har de olika delmomenten olika poängsummor och maxpoängen är 100.

Ett bra skyddsarbete kännetecknas av ett fast och djupt bett samt hög intensitet i angrepp och bevakningar. Det största fel som kan förekomma i skyddsarbetet är att hunden inte vågar angripa figuranten och/eller låter sig trängas bort av figuranten. En hund som inte släpper på förarens kommando får bryta provet.

Skyddsarbetet består av Rondering, Bevakning, Ståndskall, Flykt med fasttagande, samt Angrepp på hunden under rörelse.

För att bestå ett IPO-prov måste hunden ha uppnått minst 70 poäng i vardera gruppen spår, lydnad och skyddsarbete.

Intresserad av att läsa mer? Gå till <http://www.team-stockholm.se/> under länken Regler.